

Neka pčela je bila mnogo žedna. Slete na potok da se napije vode. Stade na jedan kamen i poče : srk, srk, srk! Ali,beše se mnogo nagnula, pa se okliznu i pade u vodu.

-Jao, jao pomozite! -zvala je pčelica.

Opazi to jedna veverica na drvetu pa odlomi grančicu i pruži je pčelici:

Hej, pčelice, drži se! - povika veverica.

Pčelica polako, polako pope se na grnčicu i osuši krila. Zatim se lepo zahvali i odlete.

Drugi put je neki lovac prolazio kroz šumu. Ugledao je vevericu na drvetu i nanišanio puškom da je ubije. Veverica se uplašila.

Ali je to videla ona pčela koja je tu skupljala med na jednom cvetu. Brzo je sletela lovcu na ruku, pa na nos: zuu, zuu!

-Joj! - uplaši se lovac da ga pčela ne ujede i baci pušku. A veverica hop, hop, hop i pobeže.

Tako su veverica i pčela postale prijateljice.